

14. (मृगम्) पेचतुः R. 2, 52, 99 (37 GOR.). मृगं मेधयं पक्ता R. GOR. 2, 53,
19. BHART. 2, 98. KATHAS. 20, 195. PANÉAT. 262, 18. BHAG. P 9, 9, 21.
मर्त्यमत्स्यान् — पचति — श्रनुरागव्वैष्णो BHART. 1, 84. प्रूले मत्स्यानिवा-
पद्यन्तुर्बलान्वलवत्तरः M. 7, 20. प्रूलेन पचति मासम् P. 5, 4, 65, Sch.
स्थाली पचति P. 1, 4, 54, Sch. तएुलानोदनं पचति er kocht aus Reis-
körnern einen Brei SIDDH. K. zu P. 1, 4, 51. med. für sich kochen: श्रवंतर्या-
श्रुन् श्रावाणि वेचे RV. 4, 18, 13. 10, 27, 17. AV. 42, 4, 38. CAT. Br. 5, 3,
5, 4. Āśv. GRH. 4, 4. शक्तितो ऽपचमानेष्यो दातव्यं गृह्णमेधिना M. 4, 32.
MBH. 3, 99 = 12, 8864. शाकं यः पचते गृहे 3, 13237. पचान् 13239. — act.:
पचस्त्रैतानि (ब्रह्मणि) 9, 2801. यो ऽगस्त्याय लतियो वेचे वातापिमल्वलः
BHAG. P. 6, 18, 14. pass.: गात्राद्यग्निं पच्यमानात् RV. 4, 162, 11. 6, 29, 4.
घोदनं पच्यमानम् 8, 58, 14. AV. 5, 19, 4. VS. 10, 31. (नागानाम्) पचयतो
चार्यना भृत्यम् MBH. 1, 2053. धनोभ्याणा पच्यमानः M. 9, 231. न च स्म ता-
न्यपचयत् wurden nicht gar MBH. 9, 2782. (in der Hölle) braten: अथ
तं नर्के घोरे पच्यमानम् 3, 10501. sg. 13, 5710. R. 3, 37, 20. अत्र उष्णत-
कर्माणो नराः पच्यति MBH. 5, 3792. 14, 490. धातुभिः पच्यमानैः schmelzen
HARIV. 3528. — 2) backen, brennen (Backsteine u. s. w.): इष्टकाः CAT.
Br. 6, 1, 2, 22. उखाम् ३, 4, 7. — 3) die Speise im Magen gar kochen,
machen, dass sie verdaut wird: पित्तमन्नपानं पचति Suçr. 1, 78, 5. pass.:
येनेत्मन्वं पच्यते CAT. Br. 14, 8, 10, 1. — 4) reifen, zur Reife bringen; zur
Entwicklung bringen, dem Ende zuführen: स शोषयीः पचति RV. 10,
88, 10. CAT. Br. 1, 5, 3, 8. पञ्च स्वभावं पचति विश्वेषणिः Āśv. UP. 3,
5. सृष्टा लोकान्नामिनान्कव्यवाहृ काले प्राते पचति पुनः समिदः MBH.
1, 8417 = 5, 487. पचत्येव यथा कालो भूतानि विभृत्ययः R. 6, 8, 16. MBH.
12, 8306. mit dopp. acc. Etwas zu Etwas entwickeln: यो पचति लोकानां
पुण्यापुण्यं सुखासुखम् der das Gute und Böse der Menschen in Glück
und Unglück umwandelt Vop. 26, 20. पैच्यते reisen, reif werden; zur
Entwicklung gelangen, dem Ende zugehen: पच्यते पैवः RV. 1, 133, 8.
फलवत्यो न शोषयः पच्यताम् VS. 22, 22. Ait. Br. 1, 7. उडुम्बरात्मिः
संवत्सरस्य पचयते 3, 24. CAT. Br. 11, 2, 3, 32. अकृष्टपच्या एवौषधयः पैचरे
1, 6, 1, 3, 4, 1. घटिकाः पैष्टिरत्रेण पचयते P. 5, 1, 90. Sch. zu P. 4,
3, 43. कृष्टे स्वर्णं पचयते त्रीढिः Vop. 26, 20. सय एव सुकृतो हि पचयते
कल्पवृत्तधर्मिकाङ्गितम् RAGH. 11, 50. mit dem acc. der Frucht: उडुम्बरः
फलं पचयते P. 3, 1, 87, VÄRTT. 4, Sch. अपत्तामः फलम् Vop. 24, 11. von
Geschwüren u. s. w.: विद्युधिः पचयते Suçr. 1, 282, 10. — सत्यमिव मर्त्यः
पचयते सत्यमिवाजायते पुनः KATHOP. 1, 6. (जातवः) गर्भवासेषु पचयते नारा-
स्कारकै रैसैः । सूत्रोभ्यपुरीषाणां पूर्वैर्गृह्णतरूपैः ॥ MBH. 13, 5708. sg.
तिर्पयोनितक्षेपु पचयते पैनिविष्वात् HARIV. 7762. ब्राह्मणाः तत्रियो
वैश्यो विकर्मस्यश्च पचयते wohl geht seinem Ende zu MBH. 13, 6205.
लोकः पच्यमानः die heranreisende, sich ausbildende Welt CAT. Br. 11, 5, 2, 1.
— caus. पाचयति, अपीपत् Sch. zu P. 6, 1, 4. 11. 7, 4, 1. 93. 94. 1)
kochen (intrans.) machen so v. a. kochen (trans.) oder kochen (trans.)
lassen: तीरोदनम् CAT. Br. 14, 9, 4, 13. आत्मने पाचयेन्नाम् MBH. 3, 104.
12, 8395. 14, 737. पाचयत्योदनं देवदत्तेन यज्ञदत्तः P. 1, 4, 52, Sch. med.
für sich kochen lassen P. 1, 3, 74, Sch. नक्तमेव च भक्तानि पाचयेत नरा-
धिः MBH. 12, 2643. pass. पाच्यमान gekocht werdend MBH. 13, 5709.
दारुमि: स्त्रेहपाचितैः in Oel gekocht 11, 798. — 2) reisen machen: तैत्रपत्येन
पाचयते TBA. 1, 8, 4, 2. — 3) zur Reife —, Entwicklung —, zu Ende

bringen, heilen: (अप्लो इस:) भिन्नविद्वात्पिष्ठादीनि पाचयति Suçr. 1, 133, 20.
— desid. पिपतति Sch. zu P. 6, 1, 4. 7, 4, 79.
— intens. पापचयते, पापचीति Sch. zu P. 3, 1, 22. 6, 1, 4. 7, 4, 83. med.
heftig kochen (intrans.), — braten (intrans.) Suçr. 2, 369, 10. पापचयमा-
नानां निरेषे स्वैरमङ्गलै: BHAG. P. 3, 24, 27. bildlich: पापचयमानेन वृद्धा 4,
3, 21. — desid. vom intens. पापचिषति, °ते Sch. zu P. 7, 4, 79, 80.
— अनु altmäßig reif werden lassen: अतः समुद्रे ऽनुपचन्त्वद्यात्मू-
BHAG. P. 8, 3, 35. pass. altmäßig reif werden (bildlich): प्रभुनामप्रभुनां
च नेत्रे नाशो ऽस्ति कर्मणाम् प्राप्य प्राप्यनुपचयते (getrennt gedruckt)
तेत्रे तेत्रे तथा तथा ॥ MBH. 14, 497.
— अभि ausieden(trans.): तीरं स्थालीगतमभिपच्यमानम् Suçr. 1, 149, 11.
— आ s. आपाक.
— उद् s. उत्पचनियता und उत्पचिष्ठु. caus. aufkochen, erwärmen:
उत्पाचित Suçr. 2, 67, 2.
— नि s. उत्पचनियता und निपाक.
— प्रणि und प्रनि P. 8, 4, 18, Sch.
— निस् s. निष्पत्ता.
— परि pass. 1) gekocht —, gebraten werden: क्रिमेतत्परिपचयते (nach
BENFEY's Verbesserung) PANÉAT. 199, 10. नर्के परिपचयते HARIV. 6079.
— 2) reif werden so v. a. seine Folgen haben: पूर्वजन्मकृतं कर्म कालेन
परिपचयते HARIV. 4873. अद्वाताशप्रब्लवनं धृतैलवसादिर्विषयं चापि सयः
परिपचयते VARĀH. BH. S. 96, 10. seinem Ende zugehen: सूक्ष्माणो महता
चैव भूतानां परिपचयताम् MBH. 12, 8306. — Vgl. परिपत्ता, °पाक, °पा-
किन्. — caus. kochen, braten: अङ्गारे परिपाचितम् Suçr. 1, 230, 15; vgl.
अङ्गारपरिपाचित.
— प्र zu kochen (trans.) anfangen P. 8, 1, 44, Sch. zu kochen (trans.)
pflegen R. 3, 76, 24. — Vgl. प्रपाक.
— अभिप्र kochen, reifen, entwickeln: अनिलैरभिप्रपच्यमानां महा-
भूतानां संधातो घनः संभापते Suçr. 1, 322, 6.
— संप्र pass. völlig reif werden, von Geschwüren u. s. w.: विक्रिधिः
Suçr. 1, 281, 21.
— वि verkochen, durch Kochen auflösen: तस्मिन्सर्पिर्विपचयुः KITI.
C. 24, 3, 12. Suçr. 1, 32, 20. — pass. braten (intrans.): दस्युमाना विपच्य-
ते न तत्रास्ति पत्तायनम् MBH. 13, 6122. verdaut werden: गुरुं भुक्तमिदं
कोष्ठे कथमन्वं विपचयते 14, 570. zur Reife kommen, seine Folgen haben:
(समारम्भाः) गर्भाशालिसधर्माणास्तस्य गूर्णं विपचयिते RAGH. 17, 53. नक्तप्रतीडा
ब्रह्मा यथा कालादिपचयते Suçr. 1, 103, 2. मृगविद्वंगसूतं च लोष्टस्य चा-
प्यु तरणं त्रिभिरेव विपचयते मासैः VARĀH. BH. S. 96, 7. — Vgl. विपक्ति-
म्, °पत्ता, °पाक. — caus. verkochen, durch Kochen auflösen Suçr. 1,
161, 7. 2, 349, 20.
— सम् vgl. संपत्ता. — caus. zusammenbacken: संपाचयेद्दस्मि Suçr. 1, 47,
8. प्रलोट्वास्तथास्वादो मृगं संपाचयेद्वचम् 2, 291, 7.
— अभिसम् pass. reif werden zu einem best. Zeitpunkt (acc.): शरद-
मोषधयो ऽभिसंपचयते PANÉAT. Br. 21, 14, 3.
2. पच् (= 1. पच्) adj. am Ende eines comp. kochend, backend: शोद-
नः (nom. °पक्) P. 6, 4, 15, Sch. In der Stelle: अन्नवस्त्रा च पक्ता च पच-
भोक्ता (wohl पक्तभोक्ता; vgl. पक्तभृत् MBH. 12, 10393) पचे नमः AGNEJA-
P. im ÇKDra. könnte पचे auch loc. von पच sein.